Roxana Marian

Mede / ea sau

Despre fericirea conjugală

Editura LiterNet, 2012

Redactor şi Editor format **.pdf** Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@liternet.ro

Corectură: Mircea Sorin Rusu

Text: © 2012 Roxana Marian
Ilustrații: © 2012 Diana Gherendi
Toate drepturile rezervate autoarelor.

Atenție! Conform legii, fără acordul autoarei se interzice orice adaptare, improvizare, reproducere sub orice formă şi / sau reprezentare parțială sau integrală a textului.

© 2012 Editura LiterNet pentru versiunea **.pdf** Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-061-1

Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@liternet.ro

Editura LiterNet, 2012

ROXANA MARIAN

MEDE/EA
sau
DESPRE FERICIREA CONJUGALĂ

Poem dramatic în proză

Editura LiterNet, 2012

Personaje:

COREUT (NARATOR)

MEDEEA/ELE	*femeie (femei), trăieşte (esc) iubirea absolută, dincolo de limita raționalului*
IASON	*bărbat tânăr, prototipul bărbatului de succes, perfect înzestrat pentru fericire*
EROS	*zeul grec al iubirii şi-al dorinței, cel care „face muzica”, are rol de corifeu*
GLAUKE	*tânără fată, protoMedee*

Punctuația şi aşezarea în pagină sunt menite să arate rostirea şi nu se conformează neapărat regulilor gramaticale.

Editura LiterNet, 2012

Prolog

COREUT
(*cântat, pe muzica lui Eros*)

Fericirea e cel mai frumos cuvânt inventat vreodată
Fericirea nu are formă, culoare, gust sau miros
Fericirea nu are identitate
Fericirea e mai importantă decât Dumnezeu
Pentru că din când în când o putem vedea
Şi-i putem da un nume
Dumnezeu nu există decât dacă ne poate aduce fericirea
În această viață sau în altele de pe urmă
Fericirea e un Dumnezeu mai bun
Singurul nostru Dumnezeu!
Să ne închinăm acestui unic zeu!
Să-l căutăm în toate templele:
Prin toate revistele *glossy*
În toate marile magazine
Printre rafturile înțesate
Şi pe manechine.
Fericire colorată
Înmiresmată, sidefată, ambalată!
Marca Chanel!
Prin toate băncile lumii
Fericire condensată, plastifiată!
Gold Card!
Prin toate hotelurile de cinci stele
Fericire SPA

Editura LiterNet, 2012

Cu mască facială de caviar!
Prin toate restaurantele din ghidul Michelin
Fericire îmbuteliată Dom Pérignon
Cu tacâmuri de argint!
Printre toate tinerele de până-n 20 de ani
Şi până-n 50 de kilograme
Fericire 90, 60, 90
Cu picioare de 1,30
Şi buzele Angelinei Jolie!
Printre toți bărbații fără vârstă
Cu danturi impecabile
Maşini de 300 de cai putere
Case cu piscine Infinity
Fericire cu conturi elvețiene
Şi ceas Piaget la încheietură!
Să ne căutăm fericirea!
Fiecare pe unde poate!
Avem acest drept!
Această datorie!

Editura LiterNet, 2012

Secvența I
MEDEEA introdusă de COREUT şi EROS

COREUT:
Ea e o fată care nu ştie că azi îşi va întâlni
fericirea.
Ştie doar să colecționeze amintiri într-o cutie
de metal.

MEDEEA:
Asta-i cutia în care-mi țin amintirile
Din când în când le scot
Le curăț de rugină şi mă joc cu ele.
Amintirile mele sunt ascuțite, tăioase
şi aşezate-n ordine cronologică.

COREUT:
Ea e-acum pe-o bancă în parcul oraşului.
Îşi curăță amintirile şi-aşteaptă.
A primit un telefon de la un alt colecționar.
Se va-ntâlni cu el şi va primi
cea mai importantă piesă din colecția ei.
Singura care-i lipseşte.

MEDEEA:
Prima mea piesă de colecție
e-o amintire de la 7 ani.
Am venit mai repede de la şcoală.
Tocmai aflasem că am pojar şi că se ia.

Editura LiterNet, 2012

Îmi apăruseră pete roz sângerii pe față, la ora de matematică.
Învățătoarea mi-a zis c-o să-i îmbolnăvesc pe toți şi m-a trimis acasă.
Am găsit-o pe mama în bucătărie.
Avea şi ea pe față pete mari, roşii,
Şi-i curgea sânge din nas.
„Mamă, ți-am dat pojar”, am spus.
„O să-mi curgă şi mie sânge din nas?”
Şi-am început să plâng de frică.
Tata a ieşit din baie.
Avea şi el pojar pe dosul mâinilor.
„De ce sperii copilul, idioato?” a spus.
Mama s-a strâns supusă-n scaun iar tata mi-a spus
că pojar din ăla de care-avea mama fac numai curvele
şi că mie n-o să-mi curgă sânge
dacă sunt fetiță cuminte şi-l ascult. *(Scoate o lamă de ras din cutie.)*
E o Derby Extra din 1984.
E puțin ciobită la un colț dar taie foarte bine.

Apare Eros, un trecător prin parc. În dreptul băncii pe care stă fata se opreşte şi ridică de pe jos o lamă de ras.

EROS:
Domnişoară, cred că-i a dumneavoastră. *(Îi întinde lama şi pleacă mai departe.)*

MEDEEA: Mulțumesc*. (Uitându-se la lamă)* Dar... Dumneavoastră ați sunat?... Cine sunteți?... Aşteptați... (*Eros dispare*).

Editura LiterNet, 2012

MEDEEA:
Ciudat.
Asta e piesa care-mi lipsea.
A fost luată de poliție.
Ziceau că-i „corp delict”.
E o Wilkinson Sword din 1988, de când aveam 12 ani.
Am găsit-o-n baie, pe marginea căzii.
Iar pe mama în cadă.
Era întinsă în apa roşie şi-avea fața
aşa de liniştită şi de frumoasă...
La-ncheieturile mâinilor două dungi deschise,
prin care ieşea sufletul şi plutea printre aburi,
deasupra căzii.
M-a sărutat cu sufletul şi mi-a spus că pleacă,
să fiu cuminte.
După ce s-au risipit aburii am ieşit din baie.
I-am spus lui tata că mama a plecat de tot.
„Numai curvele îşi lasă familia!”, a spus tata.
(*Pune lama în cutie, cu grijă. Scoate alta*.)
Asta e Remington Venus din 1990.
Prima din seria ei.
Le-am adunat până la 16 ani, când am fugit de-acasă.
... Aveam 14 ani.
Eram în camera mea.
Nu puteam dormi, de emoție.
În seara aceea mă pupasem prima dată-n viață cu-n băiat.

Editura LiterNet, 2012

Îl chema Gabriel şi era mai mare decât mine cu-n an.
Ne-am dus împreună la film, fără să ştie tata,
pe urmă m-a condus acasă.
Ne-am oprit în părculeţul din spatele blocului să ne luăm la revedere.
Deodată s-a aplecat, şi-a pus buzele peste-ale mele
şi a deschis uşor gura.
„Deschide şi tu gura”, mi-a şoptit.
M-a cuprins o amorţeală dulceagă,
şi n-am putut să nu-l ascult, deşi ştiam că n-am voie.
A fost... am fost... poate fericită... aşa de tare
că m-am speriat şi-am fugit în casă!
Am trecut pe lângă tata în fugă
Am intrat în camera mea, am stins lumina
şi m-am băgat în pat, amorţită încă.
Am închis ochii şi m-am gândit la Gabriel.
Apoi am auzit uşa deschizându-se şi pe tata.
„Eşti la fel ca maică-ta”, mi-a spus.
„Atunci o să-i ţii locul”
Întunericul mirosea a alcool şi transpiraţie...
Apoi... mi-a curs sânge şi-a trebuit să-l uit pe Gabriel.
(Pune lama înapoi.)
Am să încerc noua mea piesă de colecţie.

Scoate lama Winkinson. Taie cu lama o linie subţire pe interiorul braţului.

Atunci când se-adună prea multe amintiri
Trebuie să apeşi destul de tare ca să doară
Dar nu atât de tare ca să te eliberezi de tot.

Editura LiterNet, 2012

Să tragi o dungă de durere în carne
Apoi amintirile devin suportabile.
Pe urmă cureți lama şi-o pui în cutie. (*curăță lama şi-o pune în cutie.)*
Poate se va-ntâmpla ceva.
Cineva. Nu ştiu.

Editura LiterNet, 2012

Secvența II
IASON introdus de COREUT şi Argonautica modernă

COREUT:
El e un tânăr bărbat deosebit.
E înzestrat cu toate calitățile necesare pentru a fi fericit
şi pentru a-i face pe cei din jur fericiți.
E tânăr, puternic, eficient, optimist şi sănătos.

IASON:
Am 1 metru 88, păr blond şi ochi albaştri, fac mult sport, am carnea de oțel, nu am niciun gram de grăsime pe muşchii abdominali şi nicio problemă cu colesterolul.

COREUT:
Ar putea avea însă 1,60, chelie, burtă şi ochi căprui şi ar fi acelaşi bărbat deosebit.
Înzestrat pentru fericire.
Pentru că cea mai importantă calitate a lui e sufletul.

IASON:
Am un suflet mare.
Suficient de mare pentru a fi fericit.
Şi pentru a-i face pe alții fericiți.
Oricine se poate baza pe mine.
Toți prietenii mei se bazează pe mine.
Spun cele mai bune şi mai noi bancuri
Ofer cele mai originale cadouri la zile de naştere sau aniversări
Organizez cele mai reuşite petreceri de Revelion la cabane

Editura LiterNet, 2012

Îmi fac întotdeauna timp pentru a ajuta la căratul mobilei
Când prietenii mei se mută
Le-mprumut întotdeauna bani
Când au dificultăți financiare!

COREUT:
Prietenii lui îi cer părerea când îşi aleg haine noi,
parfumuri noi,
telefoane noi,
vacanțe noi,
maşini noi,
femei noi!

IASON:
Asta îmi place.
Mă face fericit.
Aşa suflet mare am.
Şi ca orice bărbat deosebit, am întotdeauna un plan bun
Pentru mine şi prietenii mei.
Prietenii mei m-ar urma oricând şi oriunde.
Prietenii mei m-au urmat oricând şi oriunde.
„Ne-am putea îmbarca pe un iaht şi-am putea porni în jurul lumii, în căutarea aventurii”, le-am spus într-o zi.
„Sau am putea lua avionul, e mai simplu.”
„Am putea explora țări din lumea a treia sau chiar a patra”, le-am spus.
Am putea căuta acele locuri în care civilizația încă n-a planificat tot.
Unde e mai periculos decât pe o autostradă de 6 benzi, cu 250 pe oră.
În care trebuie să lupți ca să supraviețuieşti.
În care oricând îți poate sări în față o fiară sălbatică

Editura LiterNet, 2012

Sau mai rău:
Oricând te pot doborî viruşi
De gripă aviară,
hepatită,
difterie,
rubeolă,
variolă,
holeră,
tifos,
ciumă bubonică!
Haideți cu mine în aventură!, le-am spus.
O să fie mai tare ca la motocros, parapantă şi bungee-jumping laolaltă!
Şi-o să ne-ntoarcem toți mai bărbați!
Un bărbat adevărat are nevoie de pericole de înfruntat!
De fiare de îmblânzit!

COREUT:
Iar prietenii lui n-au stat pe gânduri.
L-au urmat oriunde.
Atât de deosebit îl cred.

IASON:
Am băut împreună vin de palmier, la safari în Congo,
lapte de iapă fermentat în Mongolia,
sânge de vacă-n Uganda,
Am mâncat împreună ouă de crocodil în Australia,
rechin putrezit în Islanda,
ouă de furnici în Mexic
larve de albine-n Japonia,

păianjeni în Cambodgia.
Ne-am cățărat pe cele mai abrupte stânci,
Ne-am strecurat prin cele mai dese liane,
Ne-am afundat în cele mai fierbinți nisipuri,
Am coborât în cele mai adânci peşteri!

COREUT:
Au înfruntat balene ucigaşe,
şerpi veninoşi,
urşi polari,
rinoceri,
hiene,
rechini,
lei,
şi mii de păduchi!
Au băut tot,
au mâncat tot
au văzut tot,
au învins tot
Şi s-au întors toți, mult mai bărbați!

IASON:
Mai ales eu.
Ai fi zis că lumea va aprecia un bărbat adevărat.
Dar în afară de 2 emisiuni pe postul local
şi-o ştire de 5 minute în *prime-time*
nu s-a întâmplat nimic după întoarcerea noastră.
Asta m-a întristat.

COREUT: Surprinzător pentru un om atât de înzestrat pentru fericire.

Editura LiterNet, 2012

Secvența III
„Iubire imposibilă şi totuşi...”
Sau
„Leoaica se lasă-mblânzită”

COREUT:
Prietenii nu-i mai ajungeau.
Zilele erau şterse şi la fel.

IASON:
Îmi doream să plec undeva, dar fusesem peste tot.
Îmi doream să văd lucruri noi, dar le văzusem pe toate.
Şi-atunci s-a-ntâmplat.
Într-o primăvară, am văzut-o pe ea.
Era frumoasă într-un fel în care sunt frumoase tornadele
Chiar înainte de-a se forma
Sau imediat după ce-au trecut.
Venea din locuri în care eu nu fusesem.
Mult mai sălbatice, mult mai periculoase.
Din altfel de locuri.
De dinăuntru.
Părea că s-a-ntors de-acolo mult mai femeie.
„Iată o femeie deosebită pentru un bărbat deosebit!” mi-am spus.
Ziua aceea n-a mai fost ştearsă.

Editura LiterNet, 2012

Am traversat şi-am urmat-o până în parcul din apropiere.
Ea s-a lăsat urmată.
Era ca la vânătoarea de lei, dar fără puşcă.
Trebuia să duc leoaica acasă, nu s-o ucid.
Leoaica s-a aşezat pe-o bancă.
M-am aşezat lângă ea, i-am pus mâna pe spate.
Am aşteptat.
Ar fi putut să-mi sfâşie mâna, dar n-a făcut-o.
I-am mângâiat blana caldă a gâtului.
Am aşteptat.
Şi-ar fi putut înfige colții-n carnea mea, dar n-a făcut-o
I-am spus: „Eu sunt bărbatul deosebit de care ai nevoie.
O să vii acasă cu mine.
Acasă va fi casa noastră.
Vom avea doi copii frumoşi.
O fetiță şi-un băiat.
Fetița va fi blondă ca mine, cu ochi albaştri.
O să-i spun «îngeraşul lui tati».
Băiatul va semăna cu tine.
Va fi puternic şi periculos.
Îl voi învăța să fie un învingător.
Ca mine.
Vom avea toate motivele să fim fericiți.
Toți sunt fericiți lângă mine.”
Ea-mi spune: „Nu-mi plac oamenii care-şi trăiesc viitorul.
Miros a mort.
Suntem aici, acum.
Aici, acum, vin. Poate.
Nu ştiu de ce.

Editura LiterNet, 2012

Nu ştiu de ce.”
Deodată deschide larg gura şi-ncepe să urle.
Deodată începe să plângă.
O leoaică plângând în parcul central.
Plânge şi urlă „Nu ştiu de ce!!
Nu ştiu de ce!!!”
Era cel mai sălbatic răget pe care-l auzisem.
Scutura frunzele copacilor din parc.
Parcă s-ar fi făcut brusc toamnă, în mai.
Nu mai puteam suporta!
M-am ridicat de pe bancă şi-am pornit spre casă.
Ştiam că dacă nu mă urmează acum, n-o va face niciodată.
Voiam să vină şi mi-era teamă c-o să vină.
Răgetul de leu nu se mai auzea.
Era mai rău aşa.
Era rău să nu ştii!
Va veni sau nu?
Fiecare pas dura o zi întreagă.
Liniştea din parc aşeza zăpadă pe crengile copacilor.
Parcă s-ar fi făcut brusc iarnă, în mai.
Zilele paşilor se afundau pân’ la glezne în alei.
După zece zile şi patru copaci, aud primul zgomot.
Aud colți rânjiți din gingii!
„Poate că azi e ziua morții!”, îmi spun
Şi timpul îngheață în iarna de mai.

Editura LiterNet, 2012

Secvența IV

MEDEEA, IASON, EROS

„Se naşte un nou plan de viață”

Medeea aleargă şi-i sare-n spate lui Iason.

MEDEEA: Te iubesc! Nu ştiu de ce.

IASON: Şi eu te iubesc.
Eşti cea mai frumoasă femeie din lume.
Şi-acum eşti a mea.
O să fim fericiți.

MEDEEA: Întotdeauna când te uiți la mine, să mă vezi pe mine!
Să nu-ți fie frică...

IASON: O să fim cea mai frumoasă familie.
Familia mea.

MEDEEA: Eu te iubesc.

Se sărută.

IASON: O să fim fericiți!

Editura LiterNet, 2012

Poză de familie, cu fața la public. Eros vine şi se-aşează în poză.

IASON: (*Spre public*) Am un nou plan de viață: Familia fericită!

COREUT *(cântat, pe muzica lui Eros)*:
În drumul spre fericire
oamenii se-mpiedică
de-un alt cuvânt frumos
şi foarte des folosit: „iubire”.
Iubirea e cel mai uzat cuvânt
inventat vreodată.
E cel mai uşor de rostit.
Cel mai uşor de mimat.
Imposibil de dovedit.
Imposibil de ignorat.
Despre iubire se vorbeşte întotdeauna mult
şi se-nțelege atât de puțin.
Iubirea e-un mare semn de întrebare.
Cândva, în numele ei se cucereau imperii
şi se scriau romane.
Azi, în numele ei
se vând ursuleți şi inimioare roşii de pluş
felicitări cartonate, *made in China*
cosmetice franțuzeşti
filme de Bollywood
ciocolată belgiană
flori din Olanda
lenjerie de dantelă
bijuterii, Viagra,

certificate de căsătorie!
Iubirea e cel mai profitabil brand publicitar!
Iubirea ne face cei mai fericiți...
Iubirea ne face cei mai nefericiți...
Iubirea e cel mai ciudat cuvânt inventat vreodată.
Nu se ştie de cine...
Nu se ştie de ce...

Editura LiterNet, 2012

„Scene conjugale descompuse”
sau
„Descompunerea vieții conjugale”

Secvența V
„Naşterea ca început al morții”
MEDEEA, IASON

La maternitate. Naşterea copiilor (gemeni, fată şi băiat).
Fragmentele monoloagelor se pot intercala.

INTERIOR MEDEEA

1.

24 de ore
O zi
Azi se nasc copiii lui
Ai mei
Te voi iubi şi mai mult după ziua asta, mi-a spus
O să fim atât de fericiți
O să fie atât de frumos!
Te iubesc acum, i-am spus
Nu mai mult sau mai puțin
Te iubesc
Iubirea a explodat în mine
şi mi-a întins pielea pân-a crăpat

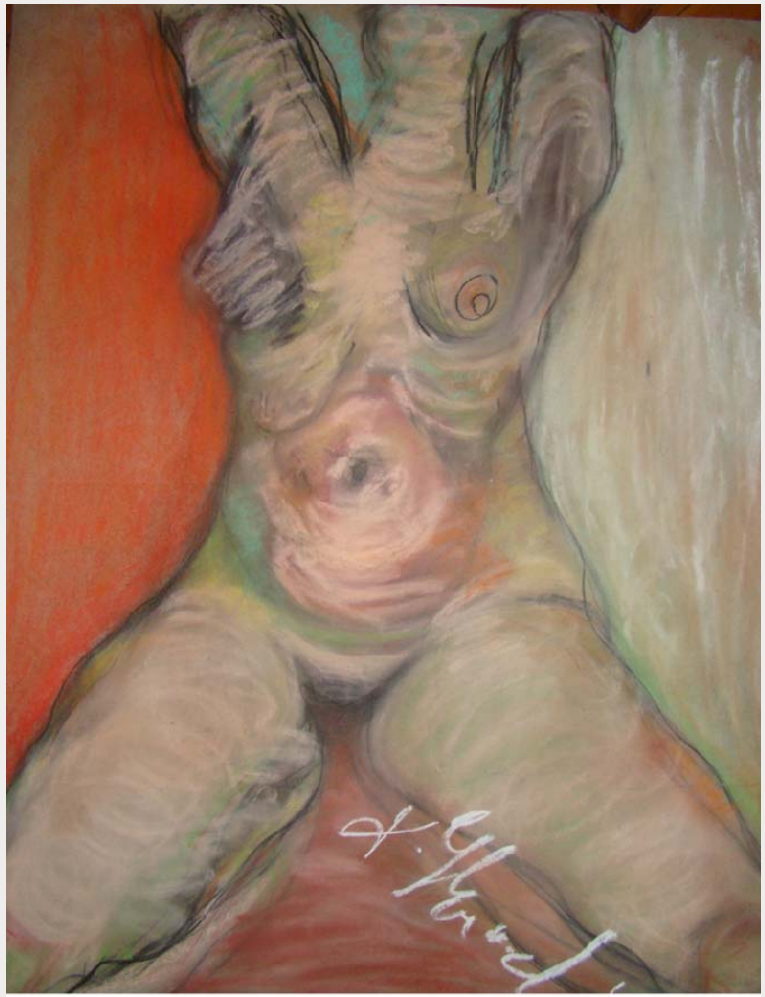

Editura LiterNet, 2012

S-a-nghesuit pe burta mea ca un bolovan!
Nu-nțeleg, spune el.
Iubirea din mine doare ca o inimă arsă
Două inimi arse
Un el şi-o ea
ai tăi, ai mei, ca tine, ca mine, pentru tine, din mine.
Te iubesc
Vreau să-ți dau două inimi noi!
Ce frumos, spune el
De-abia aştept
Şi mă lasă întinsă pe masă
Se duce să fumeze cu prietenii
Să le spună cât e de fericit
E emoționat
Mă iubeşte
Mă va iubi şi mai mult
după ziua de azi.

2.

24 de ore
1440 de minute
86400 de secunde
24 de ore pe masa metalică
24 de ore de zbatere-ncrâncenată
ore de picioare-agățate-n cârlige de-oțel
de urină-nțepătoare pe podeaua de ciment
de mâini străine scormonind în mine
24 de ore de gemete muşcate,

Editura LiterNet, 2012

de degete-ncleştate,
de ochi ieşiți din orbite,
împroşcând tavanul alb,
izbindu-se de faianța de pe pereți!!
Prea multă iubire!
N-o mai vreau!
Scoateți-o din mine!
Iar doctorul m-apasă pe burtă din nou,
Bagă cângi de metal în mine
Te iubesc, urlu,
Îmi împing organele-afară!
Te iubesc, urlu,
şi lama rece-mi taie carnea, jos, să facă loc!
Nu mai pot, urlu
Asta nu-i iubire!
Afară cu ea!
Ăsta-i dansul pe culoarul morții!
Cineva care se naşte
te face să simți că vrei să mori!
Cineva care se naşte
începe să moară în tine!
Nu mai vreau să dansez!

3.

Tăiați-mi burta!
Scoateți moartea din mine!!!

Editura LiterNet, 2012

4.

După 24 de ore
Două inimi arse sunt smulse din mine
Două inimi lipicioase, pline de sânge,
Sunt scoase din mine urlând
E secunda unu din primele 24 de ore ale lor
Se va termina în moarte
Întotdeauna se termină aşa.

5.

El intră zâmbind
Vrea să-şi vadă inimile
E fericit
Ar trebui să fiu şi eu fericită.
Ce frumos, spune el
Am cea mai frumoasă familie
Cei mai frumoşi copii
O să-i arăt prietenilor mei
Vor vedea cât suntem de fericiți
Îşi ia trofeele şi pleacă.

6.

În a 24-a oră a zilei de azi
Rămân singură pe masa de metal
Ca o carcasă-n abator
Îmi vor înfige ace în carne

Editura LiterNet, 2012

Mă vor coase s-astupe gaura
Dar golul de carne lipsă
va rămâne mereu acolo, înăuntru
Se va izbi de coaste şi va durea
În fiecare zi din cele ce-au rămas.
Îl iubesc
Azi i-am dat două inimi noi.

Editura LiterNet, 2012

INTERIOR IASON

1.

24 de ore
O zi
Ziua victoriei mele!
Azi se nasc copiii mei
De azi nu-mi mai e frică
De azi nu mai pot muri
De azi pot fi fericit
În sfârşit, îmi pot trăi viitorul
În sfârşit, totul e aşa cum trebuie!
Copiii mei vor avea ochii mei
cu ei vor privi lumea
Ca mine
Copiii mei vor avea picioarele mele
cu ele vor păşi prin lume
Ca mine
Copiii mei vor avea numele meu
prin el lumea mă va cunoaşte
Pe mine!
O să fie atât de frumos!
De azi voi avea cea mai frumoasă familie!
Familia mea!

Editura LiterNet, 2012

2.

24 de ore
Încă 24 de ore
Până la nemurire!
Încă 24 de ore
De neprevăzut!
„Complicații”, spune doctorul.
Şi viitorul începe să miroas-a moarte!
De ce?!
De ce-i mai ține în ea?
De ce nu mi-i dă?!
De ce urlă doar ea?!
Copiii mei vor avea vocea mea
cu ea vor vorbi lumii
Despre mine!
Vreau să-i aud!
Nu mai vreau s-o aud!
De ce nu se termin-odată
Ca să înceapă ce e mai important?!
De ce 24 de ore?!
De ce „complicații”?!

3.

Tăiați-i burta, spun
Scoateți-mi copiii!
Ei trebuie să trăiască
Lângă mine

Editura LiterNet, 2012

Şi în locul meu!
Şi ea trebuie să trăiască!
Copiii mei au nevoie de-o mamă!
Ea e mama copiilor mei!
O iubesc pentru asta!
Vreau să se termine-odată!
Vreau să fim fericiți
Tăiați-o!!!

4.

După 24 de ore
Aud vocea mea în vocea copiilor mei
După 24 de ore
Am învins moartea!
A fost cea mai grea luptă la care n-am participat.
O luptă de 24 de ore şi patru pachete de țigări.
În sfârşit, totul e cum trebuie!
În sfârşit, prietenii adunați pe culoarul spitalului
Mă felicită pentru victorie!
Sunt atât de fericit!
Mă duc să-mi iau copiii!

5.

Ea e întinsă pe masă
Miroase a sânge şi-a carne tocată
Pielea de pe burtă atârnă
ca o carte prea citită

Editura LiterNet, 2012

Cu coperți zdrențuite
Șuvițe de păr ude
Îi alunecă pe obraz
I se-ncurcă printre dinți.
Ochii scot fum de tăciuni stinşi.
Nu vreau s-o văd aşa
Să văd pietrele căzând din zid
Ca după bombardament
Nimeni nu vrea să privească câmpul de luptă
După victorie.
Întorc capul
Pentru c-o iubesc
Şi ştiu că nici ea n-ar vrea s-o văd aşa.
Acum trebuie să fiu fericit
Să beau cu prietenii mei
Să fac planuri pentru familia mea!
Ea trebuie să se odihnească.
Îmi iau copiii şi ies.

6.

După 24 de ore
Totul e aşa cum trebuie să fie!

Editura LiterNet, 2012

SECVENȚA VI
„Masa în familie”
MEDEEA, IASON

În bucătărie.

INTERIOR MEDEEA
Se uită la mine
ca la o plantă de apartament
Îmi spune pe nume
Ca şi cum l-ar şti
Eu nu-mi mai amintesc numele meu
Şi-atunci îl întreb
Cum mă cheamă
Ne cheamă la fel
îmi răspunde
suntem căsătoriți
Ştiu, dar cum mă cheamă
întreb
Nu-nțeleg
spune el
Suntem căsătoriți
Ne cheamă la fel
Avem doi copii
Îi cheamă la fel
Ca pe noi.
Ca pe tine
îi spun.

Editura LiterNet, 2012

Nu-nțeleg
spune el
Ce-avem de mâncare
Şi se-aşază la masă
Iau farfuriile
Le izbesc de perete
Cioburile mi se-nfig în carne
El nu-şi dă seama
Sângele inundă bucătăria
El nu-şi dă seama
Iau masa
O arunc pe fereastră
El nu-şi dă seama
Iau bucătăria
O arunc pe fereastră
El nu-şi dă seama
Apoi mă arunc pe fereastră
EL NU-ŞI DĂ SEAMA
Atunci mă ridic
Îmi scot ochii şi-i dau de mâncare
El începe să-i mănânce
Ca pe cartofii prăjiți
Eu mă uit la el
Ca o plantă de apartament
Îl iubesc.

Editura LiterNet, 2012

INTERIOR IASON
Întreabă mereu aceleaşi lucruri
Mereu ceva ne-mplinit după colț
Capcane de vorbe la pândă
Aşteaptă flămând un răspuns
Nu-nțeleg
Îi spun
Ce-aştepți?
Nu mai e nimic de aşteptat
Suntem căsătoriți
Avem o casă şi doi copii
Copiii sunt totul pentru noi
Nu mai e loc de întrebări
Trebuie să trăim
Să fim fericiți
Ce-avem de mâncare
spun
şi m-aşez la masă
Ea mă priveşte nemişcată
Aerul se topeşte sub privirea ei
Îmi plec ochii în farfurie
Farfuria dansează pe masă
Scaunul se zguduie sub mine
Gresia se zguduie sub scaun
Sub casa noastră se-ntâmplă mereu
cutremure inexplicabile

Editura LiterNet, 2012

Ea zâmbeşte şi-mi aduce cartofii prăjiți
Cartofii sunt arşi
Întotdeauna îi uită pe foc
Încep să-i mănânc
Uleiul încins sfârâie pe buze
Înghit totuşi
I-a făcut pentru mine
Pe urmă mă voi duce la restaurant
O iubesc
De-abia aştept să merg la restaurant.
Sau oriunde.

Editura LiterNet, 2012

Secvența VII
„Fericirea din vasul toaletei”

COREUT:
Iată o tânără femeie care de cinci ani,
găteşte-n fiecare zi cartofi prăjiți
Pentru că ştie că-i plac lui.
Dar după fiecare prânz în familie
Senzația de foame se accentuează
Şi-ncepe s-o muşte pe dinăuntru.
Foamea îi aminteşte de-o veche rețetă
moştenită:
Fericire pe platou de porțelan!
Ea e acum în bucătărie,
tocmai îşi pregăteşte o porție de fericire.

MEDEEA:
Pentru fericire există rețete exacte şi infailibile.
Există meniuri specializate.
Există cântare, cuptoare, spații de depozitare.
Nici nu ştiți cât e de simplu!
Dacă vreți, vă dau şi vouă rețeta.
E o rețetă de familie.
Rețetă de supraviețuire.
Notați, vă rog:
Aveți nevoie de o bucătărie bine utilată.
Dar mai ales, aveți nevoie de un apetit
corespunzător.

Editura LiterNet, 2012

Asta nu cred că e o problemă,
Pentru că apetitul are legătură
cu lucruri care ni se-ntâmplă frecvent:
Cu prieteni care îți uită numărul de telefon
Cu creşterea prețului la benzină, la țigări,
la gaz, la pâine, la apa de la robinet.
Cu soți care-şi bat soțiile
Cu fii care-şi bat mamele,
Cu accidente rutiere, şomaj, umilințe,
abandon, trădare, cancer, moarte
Şi alte evenimente cotidiene.
Cu cât aceste evenimente se adună, cu-atât creşte apetitul
Iar pentru fiecare eveniment există meniul potrivit.
Primul meniu pe care vi-l prezint
E un meniu *light* pentru situații *light*:
Vă ajută în cazuri de boli mai uşoare
De confruntare cu limbaj violent
De scăderi salariale moderate
sau de zile reci cu ploaie măruntă:
Se iau trei porții de salată de boeuf,
Se mănâncă în interval de maximum 10 minute.
Continuați cu mâncatul a două ciorbe de burtă în circa 9 minute,
faceți o pauză de un sfert de oră
în care rontăiți trei pungi de covrigei sărați şi una de fistic,
Apoi, în următoarea jumătate de oră,
mâncați o pulpă de miel la cuptor şi cartofi cu rozmarin
Pentru a fi siguri că obțineți efectul maxim de fericire
Adăugați în 20 de minute
o tavă de pandişpan în sos de lămâie

Şi-o cutie cu bomboane de ciocolată,
Şi iată două ore de extaz *gourmet*
În propria dumneavoastră bucătărie!
Două ore de ştergere a memoriei afective!
Pentru cazuri mai grave,
de şomaj, divorț sau molestare,
meniul e mai sofisticat:
Începeți neapărat cu 8 minute de caviar Beluga
sau măcar icre de Manciuria, circa 300 de gr.
Continuați cu 10 minute de tartine cu somon *fumé* şi gorgonzola
Un sfert de oră de pui Shanghai cu arahide
30 minute de antricot de vită în crustă cu sos *béarnaise*
Şi-un escalop de *foie gras* cu sos de coniac
O oră pentru 5 homari cu maioneză şi şofran
Şi-n 12 minute, mâncați o tartă de castane şi pere
Şi trei porții de tiramisu!
Pentru cazuri de moarte iminentă
Vă recomand meniul special al mamei mele:
În ziua ultimei băi,
a pus fața de masă de brocart şi sfeşnicele de argint
pe masa din sufragerie.
A scos serviciul de masă din porțelan moştenit de la bunica.
Au urmat două ore de cea mai intensă fericire familială:
Piept de curcan la cuptor în crustă de nucă de cocos,
Muşchi de vită argentinian cu sos de scorțişoară,
Pere umplute cu caşcaval şi costițe la cuptor,
Purcel de lapte cu gutui caramelizate,
Miez de anghinare în sos de parmezan,
Scoici la tigaie cu jeleu de mango,

Editura LiterNet, 2012

Pate de prepeliță cu stafide,
Cotlet de căprioară,
Pulpe de iepure
Şi-un tort Diplomat.
Două ore de uitare intensă, delicioasă, aromată!
Două ore de fericire înfulecată,
Înțepată cu furculița,
tăiată cu cuțitul,
mestecată,
îngurgitată,
scăldată-n salivă,
umflând obrajii,
crănțănind între dinți,
îndesată-n esofag până la sufocare!
Pe urmă mama s-a încuiat în dormitor
Să-şi pregătească plecarea
Iar eu m-am încuiat în baie.
Mi-am băgat degetele adânc în gură
Şi-am vomat 4 kilograme de fericire-n vasul toaletei.
Am privit-o timp de-o oră cu stomacu-n gât,
Scurgându-se, amorfă, pe smalțul alb,
Bălțind în sucuri gastrice, lacrimi şi firişoare de sânge.
După care am tras apa.

E o rețetă imperfectă, dar n-am alta deocamdată.
Vreau ca fericirea să rămână cu mine şi după ce trag apa!

Editura LiterNet, 2012

Secvența VIII
„Sex conjugal”
MEDEEA, IASON

În dormitor.

INTERIOR MEDEEA
Te iubesc
îi spun
Ştiu
îmi spune
Şi mă mângâie
Ca pe-un animal de casă îmblânzit
Mă iubeşti
îl întreb
Ştii că da
îmi răspunde
Şi mă sărută
Ca pe-un animal de casă îmblânzit
Nu ştiu
îi spun
Şi-mi întoarce spatele
Ca unui animal de casă îmblânzit
De ce mă iubeşti
Întreb
Şi-mi scot inima din piept
În aşteptare
Pentru că mi-e bine cu tine!
Spune!

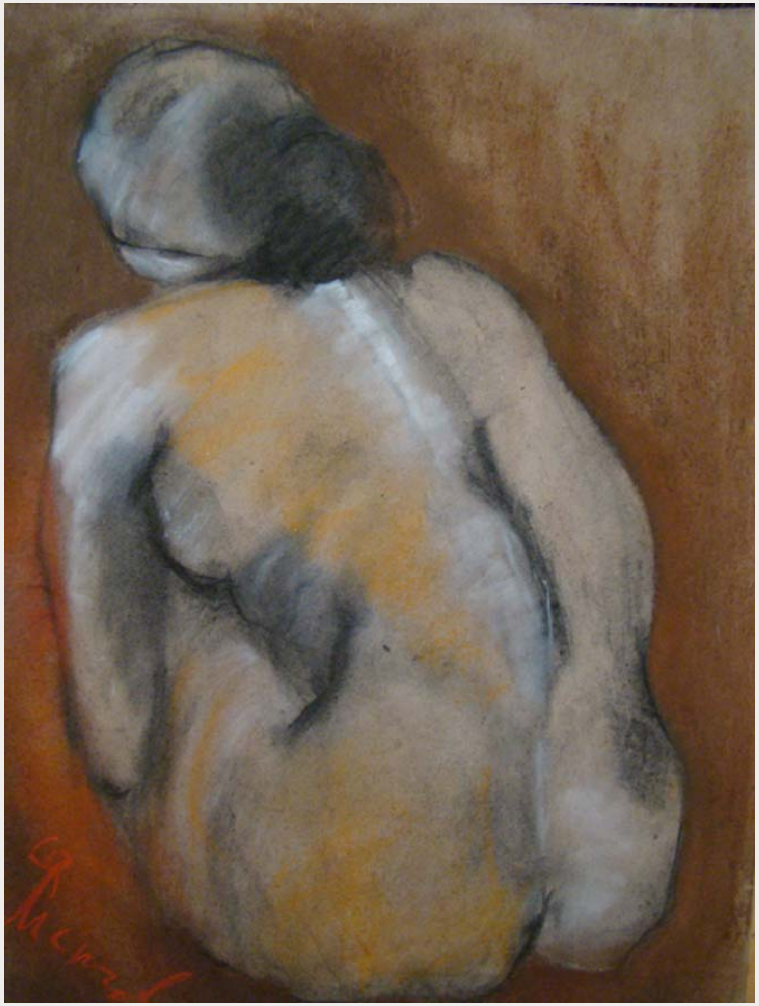

Editura LiterNet, 2012

Şi nu-mi înfig colții în carnea lui
Ci-n a mea
El nu-şi dă seama
Sângele înmoaie perna-n sare
El nu-şi dă seama
Iau perna şi-o îndes în gură
El nu-şi dă seama
Înghit perna odată cu urletul
El nu-şi dă seama
Înghit dinții odată cu perna
El nu-şi dă seama
Înghit patul odată cu dinții
EL NU-ŞI DĂ SEAMA
Pe mine mă doare cu tine-n fiecare zi
Spun
Nu-nțeleg
spune el
Şi se duce să se spele pe dinți
Rămân în pat
Şi-mi ling inima
Ca un animal de casă îmblânzit.
Îl iubesc.

Editura LiterNet, 2012

INTERIOR IASON
Îmi place femeia mea
Pentru că e a mea
Corpul ei
e corpul meu
Buzele ei
Sunt buzele mele
Coapsa ei
e coapsa mea
Nu mai fac diferența
Ştii că te iubesc
spun
Pentru că ea aşteaptă să-i spun ceva
Şi asta vrea s-audă
Pe urmă e bine
Din ce în ce mai bine
Mult mai bine înăuntru
Aaacum începe aventuraaa
Aaa, e caald şi receee
Aaahh, e dulcee şi-amaar
Eee lin şi năvaaaaalnic
Miroaase a oooopium
Şi-aaa soaaaareeeeh
Aaaaa, Aaaaardee!
..... *(Pauză scurtă)*
Mi-e-atât de bine cu ea
Bineînțeles c-o iubesc
Doar e soția mea
Nu-nțeleg de ce mă tot întreabă

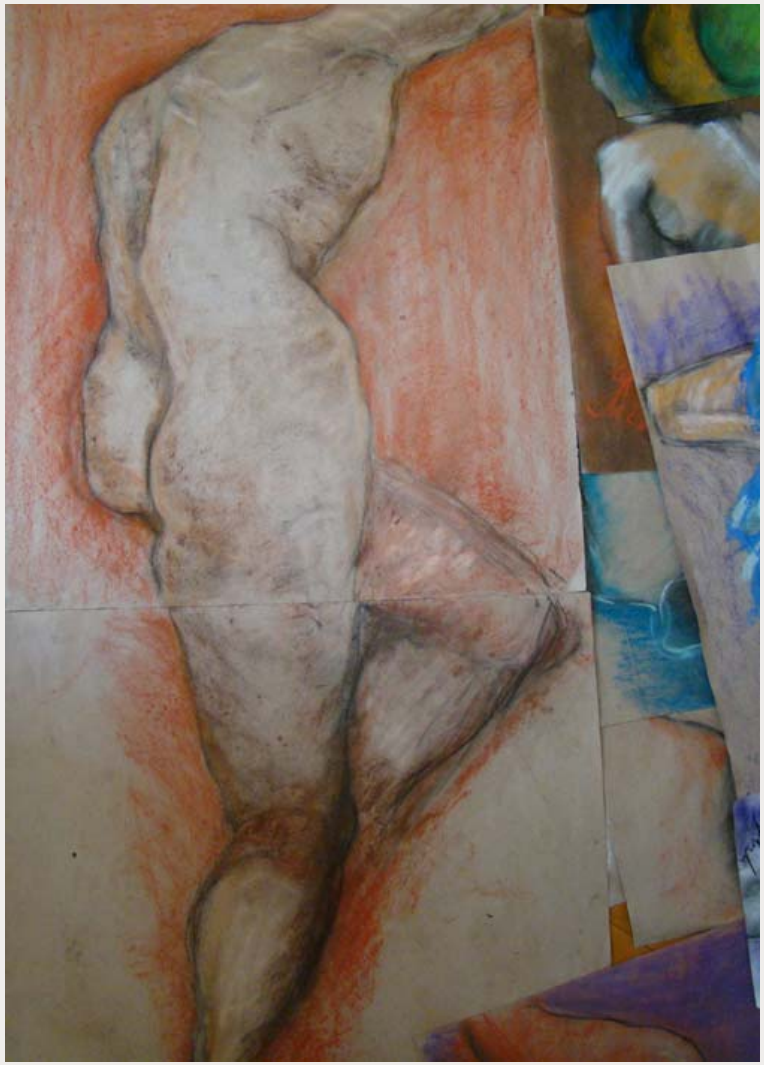

Editura LiterNet, 2012

Nu-nțeleg de ce trebuie să vorbim
Despre asta
Sau despre orice!
Ceva mi-aduce-aminte de-o leoaică-n parc
Iar are pupile-ngustate de felină
Vorbeşte cu ele
Nu vreau s-ascult
N-o mai ascult de mult
Dacă nu se opreşte
Mă duc să mă spăl pe dinți!

Iason se duce să se spele pe dinți.

Editura LiterNet, 2012

Secvența IX
„Crăciun cu morți”
Sau
„Iubirea-şi face de cap”
MEDEEA, IASON, COPIII, EROS, GLAUKE

La cumpărături de Crăciun, în supermarket.

INTERIOR IASON
S-a făcut din nou decembrie!
Luna mea preferată!
A mai trecut un an fericit!
Vine Crăciunul
Cea mai fericită sărbătoare de familie!
Noi suntem familia fericită
Trebuie să ne pregătim!
Ca-ntotdeauna!
Mergem la cumpărături, spun
Iar? întreabă ea
Eu mă fac că n-aud.
Îmi pun copiii în cărucioarele-maşinuță de la supermarket.
Iau două cărucioare metalice de cumpărături
Unul pentru mine şi unul pentru ea
Ca-ntotdeauna.
Începe marşul de decembrie al familiei fericite!
„jingle bells, jingle bells
Jingle all the way”
Se-aude-n difuzoare.
Asta mă face fericit

Editura LiterNet, 2012

Întotdeauna!
Scot listele de cumpărături
„Brad mai mare
ornamente noi,
altă culoare decât anul trecut,
Jucării, Fructe,
Plus carne, toate felurile,
Plus cadouri prieteni, toate felurile,
Plus un Crăciun şi mai fericit
Decât anul trecut!”
Ea se târăşte în urma căruciorului
Ca un câine-n lesă.
Nici măcar acum nu face nici cel mai mic efort!
Doar e Crăciunul!
Îmi strică cheful, trebuie să fac ceva.
Ştiu! Flori!
Femeile nu rezistă la flori!
„Plus flori pentru nevastă”.
Trebuie să mai luăm înc-un cărucior, spun
Şi mă-ndrept spre raionul de flori.
„Te aşteptam”, spune băiatul de la tejghea.
Ca şi cum am fi prieteni vechi.
Ceva pentru soții nefericite, spun
Ceva deosebit, nu contează banii.

EROS *(băiatul de la raionul de flori):*
Am exact ce trebuie. Fata de lângă ghivecele de-acolo, e exact ce-ți trebuie.
Ea e specialista. La revedere! (*Iese zâmbind*).

Editura LiterNet, 2012

IASON:
E frumoasă şi mai ales altfel.
Ca şi cum ai deschide brusc fereastra
După ce-ai stat ani în acelaşi subsol.
Trebuie să fie a mea.
Scot lista şi notez.
„Plus femeia frumoasă de la Flori
Plus copii noi, de ce nu”.
„Ce părere ai despre fericire”, întreb
Pentru că-i cel mai important lucru.

GLAUKE *(fata de la ghivece, spre public):*
Eu cred că fericirea e o inimă
care bate în ritmul soarelui
Şi miroase a sânge scurs în pământ.
(spre IASON) Dar nu ştiu sigur.
Uneori e un bărbat deosebit.

IASON:
Bun răspuns. Facem prezentările?

GLAUKE (*prezintă florile din ghivece, în timp ce le hrăneşte*):
Ea e „Dioneea muscipula”.
E ca o inimă deschisă
Zimțată pe margini.
Nume de alint, „capcana de muşte Venus”.
preferă fluturii de noapte.
De ziua ei întotdeauna pregătesc un „cap de mort”
gângureşte în timp ce-l digeră

Editura LiterNet, 2012

Ca un nou născut hrănit la sân.
Dar azi nu e ziua ta, frumoaso.
Ce zici de-o musculiță? (*o hrăneşte*, *trece la altă floare*)
Aici e „Nepenthes jamban”
Îşi urăşte numele
„Jamban” nu sună bine deloc, nu?
Cupă de roşu sec, carbonizat
Ca o inimă secționată, dăruindu-se.
Doar câte-un mic păianjen de grădină
Îi mai şterge tristețea de pe buze. (*o hrăneşte cu un mic păianjen*)
Ăsta-l cel mai frumos zâmbet de floare,
Micuța mea „Nepenthes”! (*trece la altă floare*)
Iat-o şi pe „Sarracenia leucophilla”
E cea mai veselă dintre toate.
Floarea ei, ca o explozie de cărnuri scurse,
Râde cu toți dinții în fiecare dimineață.
E şi cea mai flămândă dintre toate
Nu-şi potoleşte foamea nici cu-n roi de albine. (*îi dă o albină*)

IASON: (*spre public)*
La altceva mă referam.
Dar întotdeauna un curs de horticultură
Face bine la fericire.

Stop-cadru.

Editura LiterNet, 2012

INTERIOR MEDEEA
S-a dat startul oficial la marşul fericirii!
Luna cadourilor!
Luna lui preferată.
Facem liste de fericire
Mergem în familie la cumpărături!
Ca-ntotdeauna.
Avem program special la supermarketuri
Non-stop fericire la promoții speciale!
Crăciunul ăsta o să fie şi mai frumos decât anul trecut
spune el
şi-şi atârnă corpul de un cărucior metalic.
O să fim şi mai fericiți decât anul trecut,
spune
Şi mi-agață corpul de-un alt cărucior.
„jingle bells, jingle bells,
Jingle all the way”
Hârâie-n difuzoare...
Crăciunul ăsta luăm un brad mai mare
Din Danemarca, spune el
Şi-ncepe să mă târască pe culoare printre rafturi
Ca pe-un câine-n lesă.
Trebuie să luăm globuri mov, roşul s-a demodat, spune
şi răstoarnă şapte cutii mov în cărucior.
Trebuie să luăm şase Moşi Crăciuni la preț de doi, spune
şi-nghesuie cinci kile de ciocolată cu barbă albă
printre cutiile mov.
Trebuie să luăm jucării pentru fetiță, spune
şi pune-n coş Barbie-sirene roz,

Editura LiterNet, 2012

galbene, albastre,
Barbie „*fashioniste*”,
Barbie bucătărese,
cu bucătării complet echipate,
Barbie vedete rock cu peruci Hannah Montana.
Trebuie să luăm jucării pentru băiat, spune
şi pune-n cărucior puşti de plastic cu bile,
Jeepuri Wrangler cu telecomandă,
Roboreptile, Robospioni, Robocăței,
Supermani, Batmani, Spidermani, Wondermani!
„Îngeri şi oameni
Îngeri şi oameni
Cântă împreună”,
se tânguie Hruşcă-n difuzoare.
El trânteşte-n coş
aripi de îngeri din plastic poleit,
coarne de ren din pluş
şi şosete festive cu brăduți.
Trebuie să luăm curcan american,
King Size, fără colesterol, spune
Şi mă târăşte spre raionul „carne şi mezeluri”.
Trebuie să luăm salam italienesc,
Vită din Argentina
şi somon norvegian
Pentru masa tradițională de familie!
O s-avem cel mai fericit Crăciun, spune,
Şi-aşteaptă să dau din coadă.
Dau din cap mârâind recunoscător
Şi mi se-adună spumă printre colți.

Editura LiterNet, 2012

Trebuie să mai luăm un cărucior, spune
şi mă lasă atârnată de două cărucioare
Ca pe-un câine de pază.
Fericirea de pe rafturi sclipeşte strident,
Cărucioarele-maşinuță din plastic
mi se-ncurcă printre picioare,
Copiii țipă cu glasuri de claxon,
Coate de alte mămici fericite
mi se înfig în coaste.
Tălpi de alți tătici fericiți
îmi strivesc degetele de la picioare.
Corpul meu e târât pe culoare de cărucioarele metalice,
Scheaună ca un câine bătut!
Unde e?!
Cât durează s-aduci un cărucior?!
Să terminăm odată marşul fericirii!
Ies de la „detergenți” şi-o iau spre ieşire.
Dinspre raionul de flori vine-un miros
De cadavre-n descompunere
Trebuie să văd ce e!
Mă trezesc în fața ghivecelor...
(pauză)
... N-am fost niciodată mai trează!
„Uite, tati are-o mami nouă”
Râde fi-miu şi muşcă din ciocolată.
Deodată totul-n jur duhneşte-a moarte
Peste tot, morți cu beteală,
morți cu clopoței, morți cu luminițe,
morți stivuiți în cărucioare,

Editura LiterNet, 2012

morți încolonați la casele de marcat.
Au venit să cumpere fericire.
La casa 8 se dă fericire pe tichete de masă!
Şo pe ea!
strig spre morții de la raionul „fructe, legume”.
Aici, la „flori” se dă pe gratis!
Hai, luați pân-apucați!
Lumeee, lumeee!
Hai la fericire!
Latru, şi răstorn cărucioarele în fața ghivecelor.
Toți morții-ntorc spre mine fețe-mbălsămate
Şi se face linişte-n cimitir...
„Silent night, holly night
All is calm, all is bright”,
Se-aude-n difuzoare.
El se uită la mine ca la un câine turbat, scăpat din lesă.

IASON (*spre MEDEEA*): Te faci de râs.
MEDEEA: Te urăsc.
IASON: Vorbim acasă. Du copiii la maşină. *(Medeea iese.)*

Editura LiterNet, 2012

Secvența X
„Te iubesc egal te urăsc”
MEDEEA, IASON, COPIII

Acasă la ei.
IASON: Du copiii la culcare.
MEDEEA: E singura idee bună de până acum. (*Duce copiii în camera lor.*)
IASON: Ce-a fost aia?!
MEDEEA: Da! Ce-a fost aia?!
IASON: NU-nțeleg. Îți luam flori. Să fii şi tu fericită! Fac totul să fii fericită şi tu... Planul meu de viață: Familia fericită.
MEDEEA: Planul tău de viață-i un slogan! Gol, ca tine!
Planul tău de viață-i mort! Ca tine!
Eşti un mort mic, cu un plan mic, cu o listă mică!
IASON: Listă mică? Bineee, (*scoate lista de cumpărături*) Plus o rochie nouă pentru nevastă-mea, de firmă! E bine? Plus ce bijuterii vrea ea! De firmă! E bine?! Plus o maşină nouă pentru nevastă-mea! Plus o casă nouă! Mai multe etaje, mai multe camere!!! Plus... spune dracului ce vrei! Pun pe listă şi se face!!
MEDEEA: Ce vreau eu, tu nu poți. N-ai cu ce... Ai un suflet mic. Suficient de mic ca să fii fericit.
IASON: Ce vrei de la mine?!
MEDEEA: Iubeşte-mă!!!
IASON: ... Păi, te iubesc. Uite, „Plus mai multă iubire pentru nevastă-mea”.
MEDEEA: TE URĂSC.
IASON: NU-nțeleg. Nicicum nu-i bine. Cred că eşti nebună. Cred că tot timpul ai fost nebună. Tot timpul mi-a fost frică de tine. Tot timpul ceva îți lipsea. Nu ştiu ce!
MEDEEA: Iubeşte-mă...
IASON: .. Nebună... .Planul ăsta nu mai funcționează. Divorțăm. Mâine-mi iau copiii şi plec... Mi-e foame. Mă duc la restaurant. Orice bărbat adevărat are-un plan de rezervă!

Iason pleacă la restaurant, lăsându-şi lista de cumpărături. Medeea o ia şi-o citeşte:
„Plus femeia frumoasă de la cumpărături” / „Plus copii noi, de ce nu.*” Medeea se plimbă ca un leu în cuşcă urlând* „Te urăsc! Te iubesc! Nu ştiu de ce! Nu ştiu de ce!!!*” Urletul ei se transformă în răget de leoaică. Intră în camera copiilor. Răgetul de leu se-aude şi mai tare.*

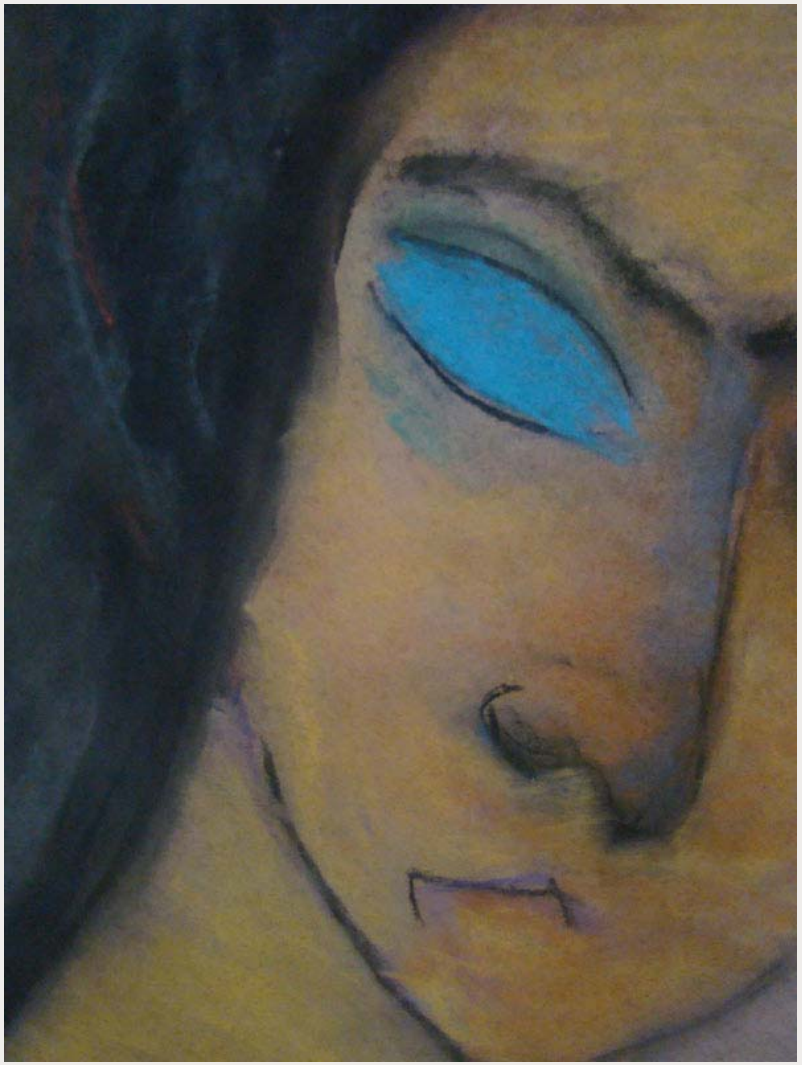

Editura LiterNet, 2012

Secvența XI
„Să mori ca să te naşti”
Sau
„Viii cu viii, morții cu morții, şi zeii cu zeii”
MEDEEA, EROS

Medeea iese din camera copiilor.

MEDEEA (*la public*)
Eu sunt MEDEEA
Sunt o femeie
Am fost cândva altceva
Acum am o inimă care doare
Am o carne care doare
Am un bărbat pe care-l iubesc
Îl urăsc
Am doi copiii. Carne din carnea mea
Inimă din inima mea.
Ai lui, ca mine... Ca el!

Sună soneria. Apare Eros.

EROS*:* Asta cred că-i a dumneavoastră*. (Îi întinde o lamă.)* Pentru colecție. Eu sunt...
MEDEEA: Ştiu cine eşti. Te-am văzut cu mama în aburii din baie.
EROS: O, ce bine! Foarte rar mă recunoaşte cineva. Din ce în ce mai rar. Ştii, nu vreau să-mi pun perucă cu cârlionți şi să călăresc norişori cu-n arc de jucărie-n spate, numai ca să mai am şi eu cu cine schimba două vorbe. Îți dai seama cum aş arăta. Ar fi ridicol... Vorba aia: „Viii cu viii, morții cu morții, şi zeii cu zeii...*”* Da’ te las, ai treabă... Ne vedem în curând... Curaj, o să doară. (*Eros iese.)*

Editura LiterNet, 2012

Medeea ia lista şi scrie.
Asta-i lista mea
Am avut o mamă... asta-i cu plus
Am avut şi-un tată... minus
Am vrut să fiu fericită... plus, cred
Am crezut că el e fericirea... minus
Aş fi putut să-i sfâşii carnea de pe oase,
dar n-am făcut-o, minus
Mi-aş fi putut înfige colții-n ceafa lui,
dar n-am făcut-o, iar minus
L-am urmat în casa lui
Am trăit sub numele lui.
Minus şi minus.
M-am chinuit să nu mai fiu eu
Pentru că el n-avea nevoie de asta.
Iar minus.
Am fost animalul lui de reproducere
planta lui de apartament
Am fost animal de casă
Bucătărească
Corp de futut în pauza de meci
Minus, minus, minus, minus, minus!!!!
Am născut copiii lui şi-ai mei
Plus... mare.
Mi-am văzut copiii crescând, plus.
mici plante de apartament
mici animale de casă
Minus şi minus iar.
..... *(pauză)*

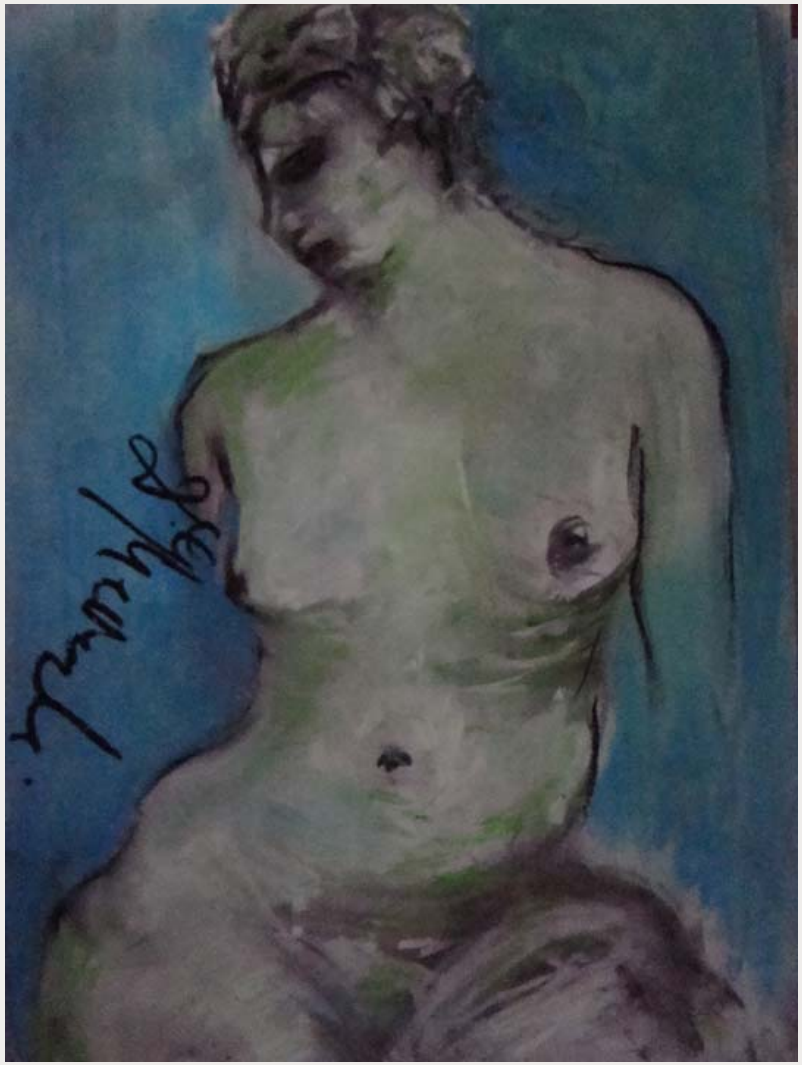

Editura LiterNet, 2012

Ei poate vor fi fericiți.
Asta e totuşi un plus.

Medeea îşi taie venele cu lama.
Apare Eros.
O ridică pe Medeea şi ies împreună.

Editura LiterNet, 2012

Epilog

COREUT:
Nimeni nu ştie ce sau cine este fericirea
E un cuvânt
O abstracțiune
O promisiune?
O misiune
Toți vrem să fim fericiți
Facem orice pentru asta!
Să ne căutăm fericirea!
Avem acest drept!
Această datorie!

Sfârşit

Editura LiterNet, 2012

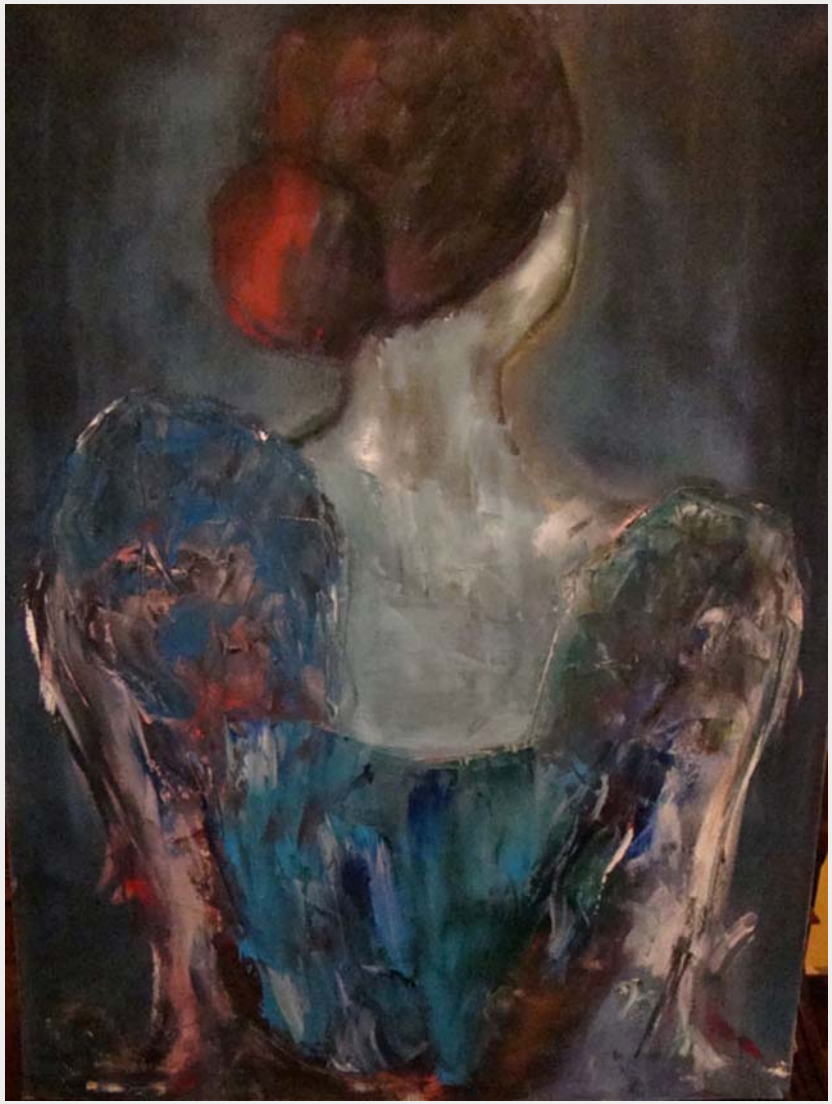

Editura LiterNet, 2012

Citiți şi alte cărți din colecția de teatru a Editurii LiterNet:

1. George Banu - Livada de vişini, teatrul nostru: jurnal de spectator
2. Petre Barbu - Tatăl nostru care eşti în supermarket
3. Igor Bauersima - norway.today (traducere de Victor Scoradeț)
4. Georg Büchner - Woyzeck (traducere de Mihaela Sîrbu)
5. Lia Bugnar - Femeia din manuscris / Omul de zăpadă
6. Ştefan Caraman - Morți şi vii / Santiago el campeon
7. Gianina Cărbunariu - poimâine alaltăieri
8. Gianina Cărbunariu - Stop the Tempo!
9. Anton Pavlovici Cehov - Livada de vişini (traducere de Alexa Visarion) / Pescăruşul (traducere de Maria Dinescu şi Andrei Şerban)
10. Teodor Corban - Tinerețe fără bătrânețe şi viață fără de moarte
11. Brian Dykstra - Strangerhorse (traducere de Gabriela Monica Rusu şi Mircea Sorin Rusu)
12. Árpád Göncz - Gratiile (traducere de Anamaria Pop)
13. Thomas Jonigk - Făptaşii (traducere de Victor Scoradeț)
14. Cristian Juncu - Ciupercutze
15. Franz Xaver Kroetz - 3 piese cu femei (traducere de Victor Scoradeț)
16. Dea Loher - Legăturile Klarei (traducere de Victor Scoradeț)
17. Rodica Mandache - Povestea Elisabetei Rizea
18. Maria Manolescu - Ca pe tine însuți
19. Péter Nádas - Înmormântarea (traducere de Anamaria Pop)
20. Alina Nelega - Amalia respiră adânc / Decalogul după Hess
21. Tatiana Niculescu Bran - Brâncuşi contra S.U.A.
22. Ioan Peter, Mihai Ignat, Alina Nelega, Peca Ştefan - 4atru piese
23. Tudor Popescu - 4 comedii
24. Roland Schimmelpfennig - Noapte arabă (traducere de Victor Scoradeț)
25. Géza Szőcs - Busurmanii din Crîngul de Jos (traducere de Anamaria Pop)
26. Katalin Thuróczy - Cina zeilor (traducere de Anamaria Pop)
27. Radu Țuculescu - Ce dracu se întîmplă cu trenul ăsta?
28. Andreea Vălean - Eu când vreau să fluier, fluier
29. András Visky - Julieta (traducere de Paul Drumaru)
30. Matei Vişniec - Despre sexul femeii - câmp de luptă în războiul din Bosnia / Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal / Paparazzi sau Cronica unui răsărit de soare avortat
31. Antoaneta Zaharia - Jocul

Lista completă a volumelor din colecția de teatru se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/10/Teatru.html. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog.
Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri este interzisă.